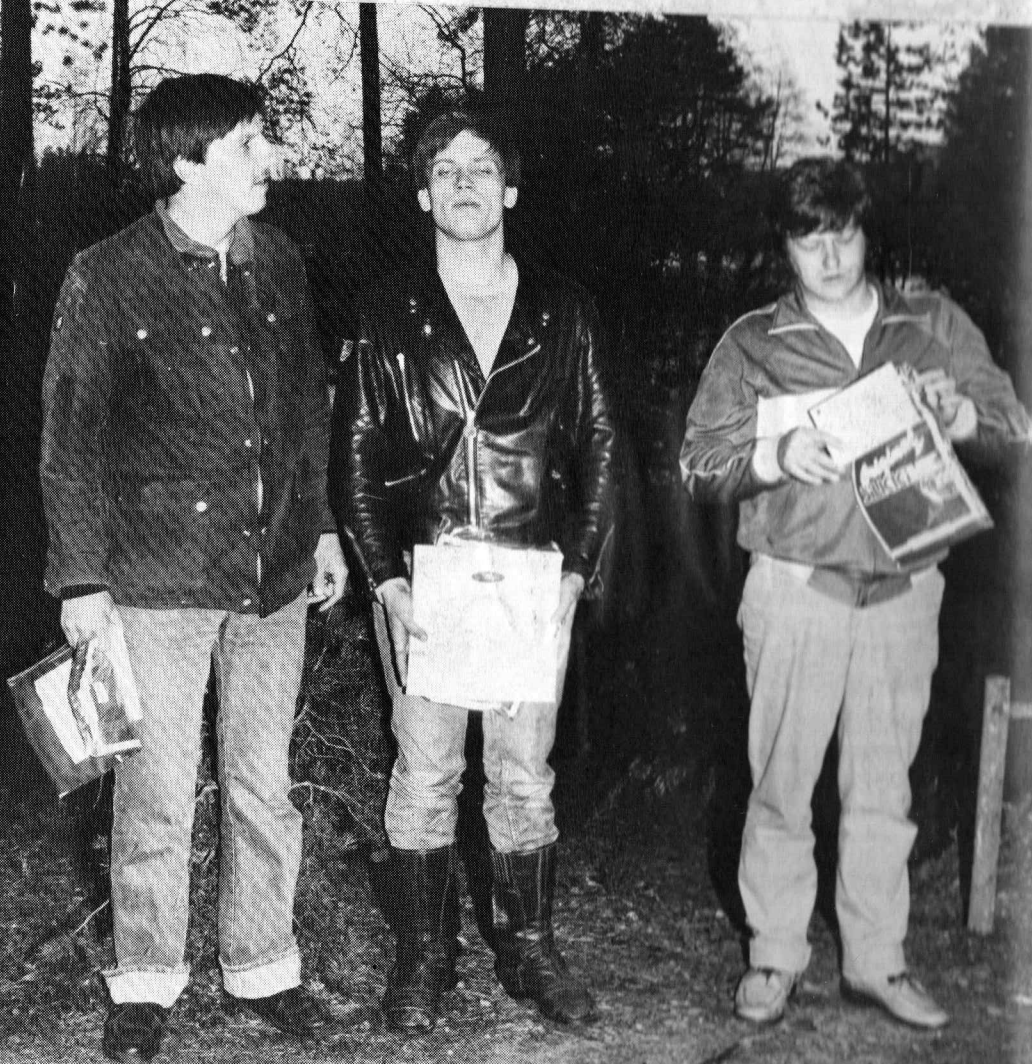

**JOUKKO
JULKAIS**

HUUHTANEN REIJO
PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA 28

0-72 0742 0000 1980-92

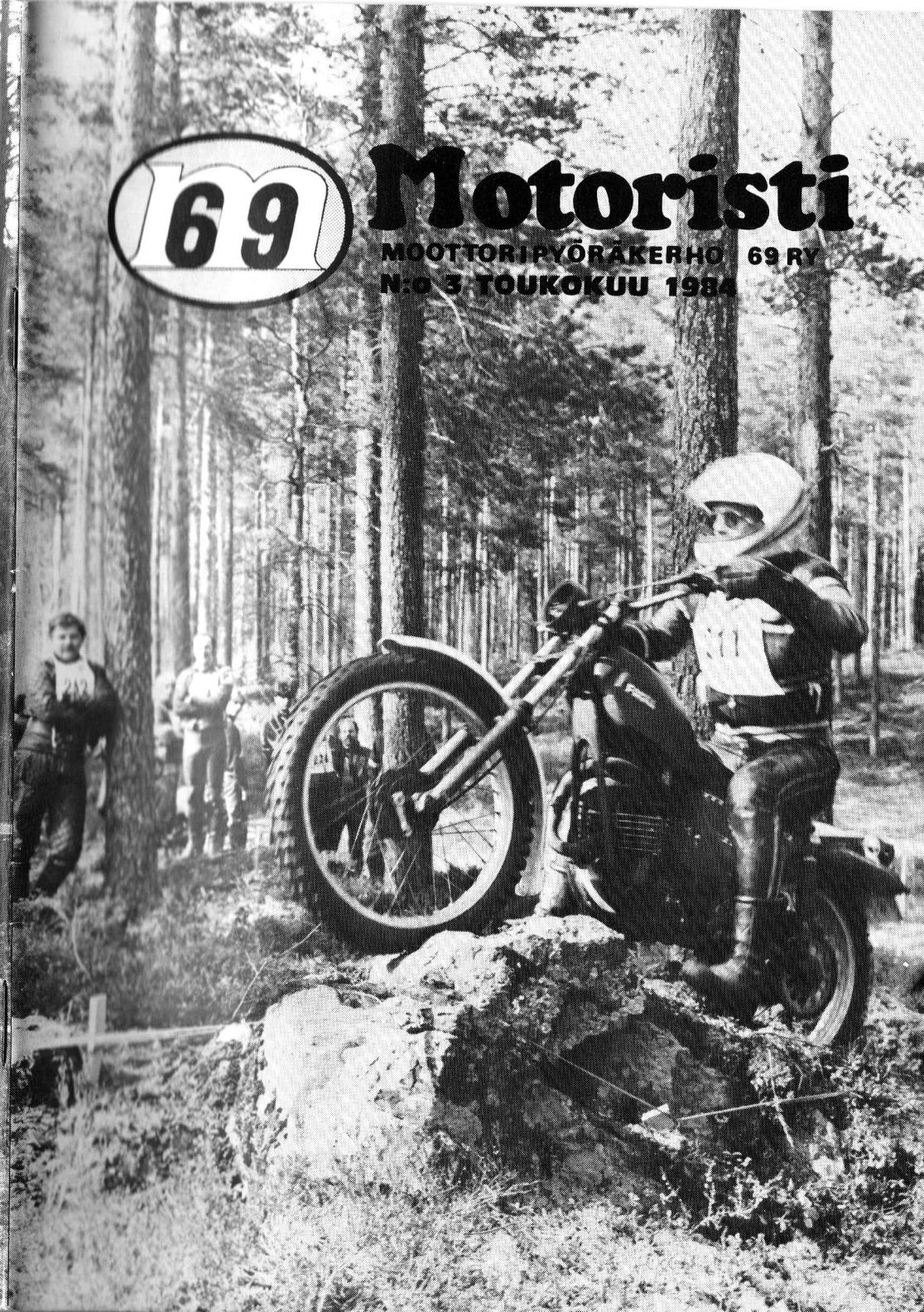
Korpijärven trial-kilpailun palkitut:

I Juha Sjöblom, Forssa
II Pekka Voutilainen, Kouvola III Otto Lindgren, Karkkila

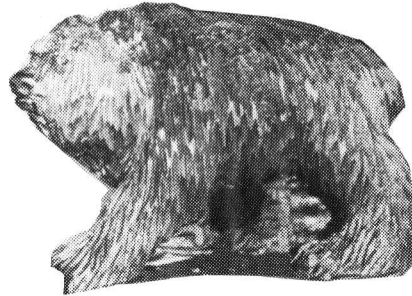

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 3 TOUKOKUU 1984

XVIII Kontio

6.-8.7. 1984

- Kontrollipaikka sijaitsee Sotkamon kirkonkylässä
- Kontrollipaikalla huoltoasema
- Ennakkoilmoittautuminen PAKOLLINEN, joka tapahtuu jäsenille lähetettävällä tilillepanokortilla
- Jäsen voi kutsua yhden pyöräkunnan vieraaksi ralliin

Terv. Pohjois-Karjalan 69:läiset

N:o 3 toukokuu 1984. 15. vuosikerta.
Ilmesty: tammi-, maaliskuu-, touko-, heinä-, syys- ja marraskuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y. jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y.:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.:n hallitus

Puheenjohtaja

Jaakko Laurila
Lentäjätie 3 F 34
03100 Nummela
Puh. 90-673 371 työ

Varapuheenjohtaja

Matti Lehto
Välimäenkatu 13 A 14
37100 Nokia

Sihteeri Jäsenasiat

Markku Ahonen
Tulikallionkatu 4 B 53
15170 Lahti 17

Kassanhoitaja Merkit

Pekka Voutilainen
Palovartijantie 6 A 5
45100 Kouvola 10
Puh. 951-11104 ilt.

Kerhoisäntä

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 Orivesi as.
Puh. 935-57245 ilt.

Varajäsenet

Guy Wikström (NMR)
Virkatie 2
01510 Vantaa 51

Keijo Lumme (EAK)

Paronintie 1 B 14,
31600 Jokioinen

Aki Oura

Viiipurink. 7 C 30
00510 HKI 51

Jouni Valkeejärvi
Satamatie 1
35700 Vilppula

Päätoimittaja

Aimo Turunen
Tornipolku 11 A 28
06400 Porvoo 40
Puh. 915-155 588

Toimittajat

Eero Mikkola
36160 Siitama
Taavi Hiltunen
Keskustie 52 B 5
35300 Orivesi

Jussi Pursiainen
Paaroori
28680 Pori 68

Kerhon postisiirtotili
numero on KO 426 781-0

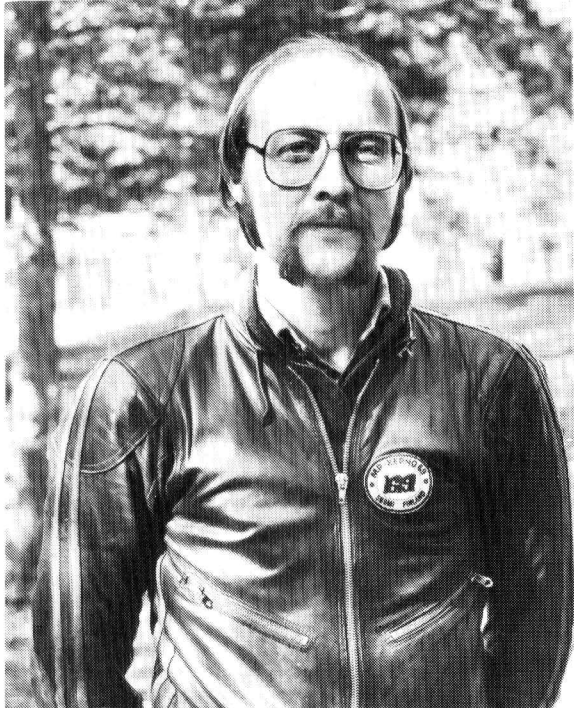
Pankki:
SYP Kouvola Kauppatori
Tili n:o 233221-323

Porvoo 1984 — Oy Uusimaa

Motoristin

seuraava heinäkuun numero ilmestyy elokuun loppupuolella. Kyselyyn numeroon tarkoitettuna tulee olla toimittajalla 31.07.1984 mennessä.

Puheen- johtajan palsta

YÖ JA PÄIVÄ

Kevään lähestyessä alkaa moottoripyöräkauppa käydä taas yhä kiihtyvään tahtiin — kaikesta huolimatta.

Kaikesta huolimatta, vaikka hinnat ovat nousseet taas todella merkittävästi. Vakuutusmaksut nousivat tuntuvasi. Verotuksessa ei näy helpottumisen merkkejä, ja polttoaineissa on hinnankorotuspaineita. Eli ei pienintäkään epäilystä, etteikö tämä harrastus olisi meille todella läheinen ja tärkeä asia. Teemme sitkeästi uusia hankintoja, vaikka kaikki harrastustamme ympäröivät taloudelliset vaikuttimet sotivat näitä hankintoja ja ratiionaalisia ajattelukykyä vastaan.

Miten tämä sitkeys sitten palkitaan moottoripyöräkauppiasportaan taholta? Luulisi, että näin päähän potkittu harrastajaryhmä, joka antaa leivän usealle yrittäjälle Suomen maassa ja työllistää lukuisia varaosakaupan ja huollon parissa toimivia työntekijöitä olisi jälleenmyyjäportaan erityisen huolenpidon ja moitteettoman palvelun kohteena. Luulisi, että kaikkien kauppiaiden toiminta-ajatuksen suuntaviivat kulkisivat näinä aikoina linjalta kokonaispalvelut ja pysyvä asiakas-

suhde. Luulisi, että autokaupassa palvelu olisi välinpitämätöntä ja rutiiniluontoista verrattuna lähes erikoisliikkeisiin luokiteltaviin mp-liikkeisiin ja huomioiden asiakasryhmien erilaisuus.

Ja mitä vielä: Näillä kahdella ajoneuvokaupan haaralla on toiminnassa eroa kuin yöllä ja päivällä. Kun autokaupassa yleisesti on punaisena lankana kestävät asiakassuhteet perustuen luottamukseen ja palveluun, on moottoripyöräkaupassa yhä vallitsevana ”kerran ja karkuun”-periaate valitettavan monen yrityksen kohdalla. Liian monessa mp-liikkeessä on yhä havaittavissa tämän päivän markkinointihenkeä pahasti perässä olevaa puhtaasti myyntisuuntaista ajattelutapaa, jossa pelin henki on saada mahdollisimman monta pyörää myydyksi, ja sillä selvä. Asiakkaan tarpeista lähtevä ajattelutapa on toki yleistymässä, mutta perin hitaasti.

Me voimme nopeuttaa tätä kehitystä. Me olemme nykyisin niin merkittävä kuluttajaryhmä, että meitä ei ole kenelläkään varaa katsoa alaspäin. Mutta meitä katsotaan, ja se johtuu meistä itsestämme: Me esiinnyimme moottoripyörää ostaessamme nöyränä lakki kädessä ja rahat taskussa, emmekä vaadi vastaavia palveluja kuin esim. autokaupassa, vaikka ostamiemme tuotteiden arvo on samaa luokkaa ja jopa ylikin kuin autokaupassa. Meillä on oikeus vaatia eri pyörävaihtoehtoja koeajettaviksi, voimme ostaa pyörän mieleemme mukaan varustettuna, haluamme toimivan ja osaavan huollon, vaadimme nopeaa takuuasioiden käsittelyä ja varaosapalvelun sekä muiden varusteiden ja tarvikkeiden hoito on taattava. Näissä asioissa ei ole mitään

ihmeellistä, vaan ne kuuluvat aikaansa seuraavan ja kuluttajaa arvostavan liikkeen itsestään selviin palvelumuotoihin. Vaan monellako meistä ainakin jokin näistä asioista on tökkinyt? Todennäköisesti jokaisella joku.

Helpoin tapa nopeuttaa tällaisten täyden palvelun liikkeiden syntymistä on käyttää vain sellaisten liikkeiden palveluja, jotka jo nyt ovat aikaansa seuraavia ja tarjoavat täyden linjan palvelut. Näitä löytyy onneksi, ja suomalaisilla näitä liikkeitä pakotamme nämä ”kerran ja karkuun”-liikkeet joko tarkistamaan politiikkaansa tai vaihtamaan alaa. Erittäin tärkeää on muistaa myös oma roolimme tässä harrastustamme edesauttavassa kehitystyössä: meidän on oltava valmiit maksamaan niistä palveluista, jotka meille tarjotaan ns. täyden linjan talossa. Eli jokaisen on ymmärrettävä se tosiasia, että mitä täydellisempi palvelu, sitä kalliimmaksi se tulee kyseiselle yritykselle. Yrittäjä sitoo huomattavia summia rahaa kattavaan varaosavarastoon, huoltoon, ammattitaitoiseen henkilökuntaan, tarvikkeisiin, tiloihin jne. Ja hänellekin toiminnan on oltava kannattavaa.

Emme siis voi vaatia halvinta hintaa sellaisen yrityksen tuotteista, joka pystyy tarjoamaan kaikki tarvitsemme palvelut kokonaisratkaisuna. Mutta yksi asia on varma: pitemmällä aikavälillä tarkasteltuna näiden täyden palvelun talojen suosiminen varmasti kannattaa.

P.S. Jokainen moottoripyöräilyn tulevaisuudesta vastuuta kantava henkilö ilmoittautuu jollekin ensi kesänä järjestettävistä EAK-tilaisuuksista.

Koskeeko tämä motoristejakin?

Nykyhetken mies kriisissä

Väitetään että nykyhetkellä mies muuttuu ja hänen on muututtava. Toiset voimat vetävät nuorukaista kasvaamaan kovikseksi, toiset pehmoksi. Työelämässä ja harrastuksissa naiset haluavat perinteisesti miehisinä pidetyille aloille. Hallitsevan Sukupuolen rooli on järkkynyt, siksi monilla miehillä menee huonosti, vaikka ulkonaisesti heillä näyttäisi menevän hyvin. Tässä muutamia tönkäisyjä ajankohtaisesti kiehuvaan keskusteluun.

PERIMÄ:

"Ja mieheksi ja naiseksi hän löi heidät"

Luonto ei toimi helpolla tapaa, kun se elämän jatkumiseksi tarvitsee kaksi sukupuolta, joiden vastapuolin yhtymisellä on tuloksensa, mutta myös ongelmansa. Ei kuningas Salomokaan kaikessa viisautessaan ymmärtänyt nuoren miehen jälkiä neitseen tykö. On

kaikkina aikoina väitetty ja todettu, ettei mies koskaan voi täysin ymmärtää naista, mutta puolestaan naiset aika pitkälle voivat ymmärtää miestä. Ja ehkä siksi omalla tavallaan hallita heitä, vaikka se näennäisesti voi olla alistumistakin. Mutta kun ns. feministinen liike nyt haluaa miesten kanssa lähtöviivalle samoista lähtökohdista, se varsin suuresti hämmentää ja hermostuttaa miestä. Kun lisäksi yhä harvempi naisista haluaa hoitaa elämäntehtävään lapsia ja kotia, miehen – naisen perusröoleissa ollaan nyt varsin vahvasti uudenlaisessa tilanteessa.

ROOLIJAKO:

Kuka pesee lapsenpyllyn?

Vanhassa suomalaisessa yhteiskunnassa oli varsin selvä työnjako miesten ja naisten töissä. Mies ei laittanut ruokaa eikä pessyt vauvanpyllyä. Nainen ei yleensä koskenut hevosen ohjaksiin eikä kylvänyt viljaa peltoon. Nykyisin ruuanlaittotaidosta mies voi jopa yleensä, vaipanvaihtokin käy kätevästi. Nainen puolestaan ajaa perheen autoa siinä missä mieskin. Voisikohan sitä sanoa edistykseksi tai sukupuoliroolien tasoittumiseksi. Koviksen roolia vievä mieskin sallii tässä suhteessa jo sellaista, mikä aikaisemmin olisi katsottu suomalaisen perusmiehisyyden edustaja Havukka-ahon ajattelijakin kuvitellemalleen kovalla diktaattorille sen verran pehmeyttä, että tämä vaimonsa elämän helpottamiseksi perksi tälle matikat ja teki pärevasuja. Ja omalle itselleen tämä miehinen mies sallii sen pehmeuden, että toisinaan "ajatteli sinisiä" ja huimimmillaan mittasi avaruuden. Tosin taisi pohjana olla miehistä itsetuntoa, ettei naisen kyvyt riittäisi moiseen.

Miehisyyden ja naisellisuuden ristiriitaisia paradokseja on, että mies sisältää usein samassa persoonassa tekniikan taitajan ja unelmoitsijan, jonka tunne-elämä on kömpelöä. Nainen on tunneolento, mutta käytännössä usein joutuu kohtaamaan ja elämään perheen jokapäiväiset realiteetit. Perusmiehen ja perusnaisen ominaisuudet tarvitsevat, tukevat ja tasoittavat toisiansa. Kriisitilanteissa useimmin nainen on vahvempi selviämään ja selvittämään. Mies alttiimpi pakenemaan tai

tuhoutumaan. Voikohan yleensäkin puhua "vahvemmassa sukupuolesta"?

MYKISTYVÄ MIES:

Ei puhu eikä pussaa

Varhaisempaan suomalaisen miehen rooliin kuului, ettei turhia puhunut. Ja jos yleensä puhui, puhui mieluummin liian vähän kuin vähänkin liikaa. Sitä ei katsottu kyvyttömyydeksi vaan harkitukseksi pidättyvyydeksi. Monien alkukantaisten viidakkokeimien miehisyteen kuuluu vähäpuheisuuden normi. Nyt väitetään että suomalainen nuori mies ei puhu, koska hän on kyvytön siihen. Jotkut tutkijat ovat havainneet, että vahvasti urheiluun keskittyvät nuorukaistat ovat vähäpuheisimpia, ja jos yleensä puhuvat eivät ainakaan henkilökohtaisista asioistaan. Toiset tutkijat taas ovat kirjanneet havaintojaan, että jopa kapakassa suomalainen mies on "mykkä". Hän voi puhua, mutta toistaa jotakin kapeaa asiaa, tai jotakin hyvin yleistä. Pohjaltaan tällainen mies on oman mykän yksinäisyytensä vanki. Niin nuorukaisten kuin kapakoiden kanta-asiakkaiden mykkyyden perustana arvioidaan olevan miehisyyden peruskriisin, jossa mies ei ole selvillä itsestään eikä maailmasta jossa elää. Väitetään myös, että suomalainen nuorukainen kuten keski-ikäinen mieskin elävät sellaisen suorituspaineen alaisina, että se jo mykistää heitä. He tuntevat heikkoutena sen, että puhuisivat toisille paineistaan, ei miestovereille eikä naiskumppaneille. Suomalaisen nuorukaisten suorituspaineen tasoa on mitattu mm. ylioppilaskirjoituksissa: näennäisesti itsensä hillitsevän nuoren miehen

adrenaliinieritys on samaa huippuluokkaa kuin mitataan laskuvarjohyppyyn valmistuvilta! Tämän paineista puhumattomuuden rinnalla on vaikeus ilmaista tunteita, etenkin myönteisiä. Näiden ongelmien melkoisesti tiedetään olevan perhekohtaisia: jos vanhemmat pystyvät puhumaan avoimesti keskenään ja lasten kanssa ja ilmaisemaan tunteitaan, lapsilla (pojillakin) on silloin helpompaa ilmaista itseään.

KOSKETUS:

Vain seksi tai väkivalta

Maailman suurmuutoksessa toisen maailmansodan jälkeen on saavutettu paljon, mutta myös menetetty paljon. Menetyksien puolelle antropologit ja kulttuurintutkijat ovat havainneet vuosituhantisten perusleikkien katoamisen. Näissä leikeissä oli paljon kosketus- ja tunnistamistilanteita. Lasten piirissä näillä leikeillä oli omat piirteensä, nuorisoleikeillä omansa. Niissä kehitettiin sekä voimia, taitoja että itsehallintaa. Osin ne olivat leikkejä, osin rituaaleja. Maailmassa missä vielä elettiin suhteellisen hitaasti muuttuvissa pienyhteisöissä ja eri ikäluokat yhdessä, niin yhteydentunteen vaalimisessa kuin toistensa tuntemisessa näillä leikeillä oli oma, rakentava merkityksensä. Ja niissä leikeissä ei saanut suuttua. Muuttuvassa maailmassa leikinomaisuus on väistynyt. Pelkkä voima ja kilpailu on useassa tapauksessa muuttunut väkivallaksi. Fyysisen kosketuksen tavoite on joko suoraan seksuaalinen tai sitten väkivaltainen. Oman sukupuolen kosketusta vältetään kaikissa

muodoissaan. Tanssista on suuri osa siirtynyt linjalle, jossa tanssijat eivät kosketa toisiaan. Ja jos paritanssia mennään, niin vain "oman" kanssa. Iskelmätähdistä mm. Frederik näkee mahdollisena, että nuorista ikäluokista tulee kokonaan tanssitaidottomia ja tanssitilaisuuden yhdessäolokin loppuu tätä menoa. Ravintolatanssi taas on vahvasti seksitavoitteista. Miēhisisä urheilulajeissa on suosiossa ne joissa kosketus toiseen mieheen on väkivaltaissävyinen, mutta ryhmäurheilussa toisaalta yleistyy menestyksellisen kaverin koskettaminen. Kun jääkiekossa lätkä menee kassiin, asianomainen saa siitä suorastaan hyväilyt koko porukalta.

Kun samanaikaisesti toisaalta ihmistenkeskeinen aito puhekontaktikyky on heikentynyt ja toisen ihmisen koskettamisleikit ja rituaalit ovat hävinneet, se on lisännyt seksikorosteisuutta sekä vastakkaisten sukupuolten välille, että homoseksuaalisuuden näkemistä saman sukupuolen keskeisessä yhdessäolossa. Ollaan pahimmassa tapauksessa ajaantumassa tilanteeseen, jossa jokainen samanpuolisten yhdessäolo nähdään epäilyttävänä, ellei mukana ole "esiliinana" toista sukupuolta. Ollaan siirrytty uudenlaiseen ahdasmielisyyden ja myös epäaitouden ja vaurutuneisuuden aikaan. Ja luultiin tavoitettavan vapauden aikaa.

SIGNAALIEN AIKAA:

Mitä mies viestittää?

Helsingin Sanomien Miesten kriisile omistettu kuukausiliite kirjoitti mm:

"Vaatteet, tupakat, autot, digitaalikelot, viinalajit ovat miehen viestejä ympäristöille. Niillä hän kertoo itsestään. Liittraitaan kuuluu luottokortti ja viskimoukku. Verryttelyasuun se pakollinen keskikalja. Himohölkääjä ilmaisee mieskuntoisuuttaan. Auto on miehen tärkein kapistus, varsinkin jos se on herkästi kiihtyvä ja ärhäkkä. Piilopotenssia! Miehen perusvaate on kuin univormu. Opiskelijalla samettifarkut ja collegepusero, poliitikolla ja johtajalla liivipuku, automiehellä pipo ja pusakka. Kun pukeutuu kuin kaverit, voi olla varmoilla ettei erotu muista."

Samaan aikaan kun maailman maiden armeijojen pukujen univormuluonteisuus on vähentynyt ja mallit yhdenmukaistuneet, yleismuodin "pakko" vaatii tiettyjen ryhmien miehiä viestittämään samanlaisella asulla. Miehisen muodin vaihtelut ovat menneisyydessä olleet hitaita. Nyt kausimuoti alkaa vaatia miestäkin viestittämään ajanmukaisesti. Ja tämän muodin tyylin ja materiaalit määräävät naispuoliset suunnittelijat ja mies on jo kauan siihen alistunut. Hän ei ole kapinoinut housuntaskuista joihin ei enää isonyrkiseltä mahdu kuin parisormea. Hän on kärsinyt haaroväljen kiristyksen toivoen, että edes välillä tulisi housumuoti joka antaisi väljyyttä hänen miehuudelleen. Tärkeintä on täyttää miehisen viestinnän normit. Olihan esi-isienkin miehuudella aikoinaan oma viestintänsä narisevissa laippakaissa ja helahoito vyöllä.

Mitä viestii moottoripyörä?

Poika, mies, moottoripyörä. Niillä on oma takautuva historiansa miehen

ja miehisyiden maailmassa, oma viestintänsä kunakin aikana. Mitä viestii moottoripyörä miehestä nyt? Mitä merkitsee moottoripyörä miehen kriisissä: onko se pako- vai etsintäväline? Mitä merkitsee motoristien keskeinen miehinen toveruus? Mitä merkitsee miehelle, naiselle ja molemmille yhdessä naisen yhä yleisempi mukanaolo ja omakin osallistuminen moottoripyöräilyssä? Kysymykset ovat yleisiä, vastaukset varmasti melko yksilöllisiä.

Ajokausi alkaa, yhdessä ollaan. Pystyvätkö motoristit rikkomaan ne muurit ja rajat joista tässä jutussa kerrottiin? Elääkö motoristinkin osaltaan nykymiehen kriisiä vai onko hän juuri moottoripyörän ansiosta helpommalla kuin muut? Kukapa tämän nykyajan erään vähemmistöharrastuksen perustat ja rajat ja tavoitteet pystyisi tyjentävästi selvittämään. Mutta sitä voi itsekukin sopivassa tilanteessa mietiskellä, mikseipä joskus ryhmässä keskustellakin. Mikäli modernin miehen mykkyyden aita ei ole niin luja, ettei sitä mikään läpäise tai ylitä. Taitaisi muuten sopivissa tilanteissa motoristimin naisilla olla paremmat mahdollisuudet näiden keskustelujen virittämiseen. Vai katsottaisiinko se ns. feministiseksi eleeksi, jos nainen ei vaikenisi tässä miehiseksi katsotussa seurakunnassa? Harvat "akat" tosin ovat selvillä moottoripyörän rakenteesta ja ajotekniikan hienouksista, mutta moottoripyöräilyn inhimillisestä puolesta ja ehkä miehen ns. kriisistäkin heillä voisi olla rohkeampaa sanomista kuin miehillä. Viisas nainen tajuaa, mitä moottoripyöräily merkitsee miehille heidän oman miehisyytensä toteuttajana.

Eero

Luminen sivuvaununpyörä

Olen koko elinikäni haaveillut suuri-kokoisesta matalanpikistä moottoripyörästä, joka olisi varustettu vanhanmallisella sivuvaunulla. Keulan jättökulma saisi olla melko suuri, tankin tulisi olla riittävän tilava sekä satulan sellainen yksinistuttava. Tällaisen pyörän päällä olisi mukava istua ja päristellä, olisihan se myös lasten mieleen.

Niin on kuitenkin käynyt, että olen joutunut laittelemaan viime aikoina vain 250-kuutioista sivuvaunullista itäpyörääni talviajokuntoon. Mielestäni olen kuitenkin päättänyt vielä jonain päivänä rakentaa tai ostaa itselleni sen haavepyörän.

Tositomiin

Haaveestani itse asiassa tuli melkein totta. Tammikuun 20. päivänä kaivoin tuon pienen sivaripyöräni tallista, ja suuntasin matkani kohti Ähtäriä. Oli aurinkoinen päivä ja ajaminen oli nauttia. Hyvää onneani olin löytänyt Jyväskylän läheltä Puuppolasta yrityksen, jonka varastosta löytyi ihka uusia 16-tuuman Nokian Hakkapeliitta renkaita edulliseen 50 markan hintaan. Nastoituksen jäljiltä pitoa tuntui löytyvän jäiselläkin tienpinnalla. Vauhti oli tietysti kova, melkein 80 km/h enkä siten paljon Keuruullakaan pysähdellyt.

Kahden ja puolen tunnin kuluttua hiljensin hieman vauhtia ja käännin

Ähtärin eläinpuistoon vievälle sivutielle. Talvisen ajeluni päätepiste oli saavutettu.

Näin teimme lumisen sivuvaununpyörän

Ehdin majoittua vuokramökkiin ennen Vaasasta saapuvaa lumenveistojoukkuettamme. Hotelli Mesikämmenen mukava sauna ja uimahalli saivat luvan helliä ruumistani vaikei talven ajosää sitä kylmettänytään.

Saunan jälkeen tutustuin pyörälläni tulevaan kilpailupaikkaan ja sen suuriin lumikasoihin. Samassa tupsahti paikalle muu joukkue, jonka opastin majapaikkaan. Oli perjantai-ilta ja moottoripyöräihmeisen lumiveistoksemme suunnittelu alkoi.

Aamulla avasi kunnallisneuvos Jaakola viralliset lumenveiston SM-karsinnat – mukaan oli ängennyt 13 joukkuetta. Meitä odotti 30-kuution lumikasa. Olin yön pimeinä tunteina saanut joukkueemme uskomaan veistosidean ainutlaatuisuuteen, ja tasan klo 10.30 alkoi kasamme sisältä kaivautua teräsratsu esiin.

Kovaa mutta antoisaa

Joukkueemme jäsenet Matti, Teuvo ja minä sekä huollon tytöt Arja ja Outi olivat askarteluun hyvin innostuneita.

Sunnuntai-aamuna oli jäljellä enää viimeistelytyö. Moottoripyörän tekeminen lumesta ei todellakaan ole yksinkertaista. Paljon oli meidänkin työssä puutteita, mutta silti tulos oli kohtalaisen tyydyttävä. Ja hauskaa riitti.

Lumiläjä löysi muotojaan aina iltakahdeksaan. Sitten seurasi ohjelmassa saunominen ja vetreät lumi-iltamat.

Vieläkin ihmettelen sen suunnattoman motivaation lähdettä, joka johdatteli meidät veistelemään motskaria ennen yhdeksää sunnuntai-aamuna. Oli viimeistelyn aika.

Tuomaristo tykkää vain elukoista

Tuomaristo kierteli alueella aamupäivällä. Sen tasoa kuvastanee erään jäsenen lausahdus veistoksestamme

”Mikä tämä on?” Jo yleisökin pienimmästä suurimpaan tiesi mikä se oli.

Ennen tulosten julkaisemista jo arvelimme — tuomaristo pitäneen vain elukoista.

Oikeassa olimme, sillä veistos M. Möykky voitti, toiseksi tuli jokin ukonpää ja kolmaskin oli elukka. Meitä ei tuloslistoilla näkynyt, mutta moottoripyöräprää tehtiin kuitenkin. Yleisö oli kovasti kiinnostunut kilpailualueella olleesta motoristileiristämme. Arja ja Outi saivat jatkuvasti olla vastailemassa kysymyksiin, onko moottoripyörä todellakin tuotu ajamalla paikalle,

Laskiaisviikonloppuna Pirkanmaalla

Uuteen talviurheilulajiin osallistui ryhmä Pirkanmaan matkamotoristeja 3.-4. 3. Ryhmä Kari Hanski – Jouni Valkeajärvi – Jouni Uski – Pertti Saa-

mitä keittoa keittimellä kiehuu, mistä suuri huoltoteltta on peräisin jne.

Haaveiden täyttymys

Olimme viettäneet rentouttavan ulkoilma-urheilun mukavien ihmisten seurassa. Liikuntaa ja ruumiinrasitetta tuli myös yllin kyllin.

Ehkä tärkeintä kaikessa oli kuitenkin se, että näin kepulikonstein sain vihdoinkin unelmilleni täyttymyksen ja

mielelleni rauhan. Pääsin kerrankin ison sivuvaunun moottoripyörän sarviin maistelemaan superin ominaisuuksia.

Reilun -17 asteen pakkasessa ajelin ja ihailin Suomen talvista maisemaa matkalla kotiin. Mielessä vain kaiversi ikävä ajatus siitä, että pian taas sulavat lumet ja...

MOTTO: Tee sinäkin haaveistasi totta — käy kasalle ja veistä.

Timo Lehtonen

renheimo muotoilivat Siitaman Nuoriseuran lumiveistoskilpailun haasteottelussa "Vanhan tuutin" taidokkaan korkokuvan lumiseinämään, lisäen etualalle vaakatasoon kookkaan kuusysin kerhomerkin. Kitaristi-motoristi Jukka Viskari teki oman veistoksensa. Kymmenen veistäjäryhmän kilpailussa "Tuutille" tuli kolmas sija. Palkintoina pojat saivat vartavasten tätä kilpailua varten kudotut Siitama-pipot. Tämän talven metrisen hangen lumi oli erittäin vaikeaa työstää pysyvään muotoon, koska siinä on erilaisia kerroksia, osa jauhomaista josta ei vesikastellutakaan tahdo saada muotonsa säilyttävää massaa. Jos oli tuskan takana poikain yritys, oli siinä oma hauskuutensaakin. Katsojainkin sympatiaa tuli, kun jo 15 vuotta seudulla säännöllisesti kesällä kokoontuvat matkamotoristit osallistuvat myös seudun talvirien-toihin. Palkinnot jaettiin laskiaissunnuntain perinteisessä Siitamajuhlassa, jossa joukolla syötiin "papusoppaa". Tämän vuoden ohjelmateemana oli puutuolit ja niiden tekijät. Näytteillä oli lähes 30 puutuolia yli 100 vuoden ajalta, pääasiassa paikallisten tekijäin sovellutuksia tietyistä perusmalleista.

Laskiaisriehaa jatkettiin maanantai-iltana varsinaisen laskiaispäivän aattona. Silloin kokoontui Siitaman Jokijärven perinteinen Monday Group kauden avaukseen, 8 motoristia Tampereelta, Orivedeltä ja Vilppulasta. Kahlattiin metrin hangessa nuotiopaikalle, kaivettiin se lumilapioidella esiin ja nautittiin iltanuotion makkarosta. Puut toi korissa pyöränsä perässä Viskarin Jukka.

Tästä kaikesta kai voisi sanoa, että elämää maustaa mukavasti pikku annos leikkimieltyä ja hiven hulluuttakin. Jo laskiaisen ikivanha perinnekin edel-

Kerhoesite

Mikä on MP-69 r.y.? Miten kerho toimii, mitkä ovat sen tavoitteet ja mitä se tarjoaa jäsenilleen? Miten päästä kerhon jäseneksi? Jos olet läsnä tilaisuuksissa, joissa näitä kysymyksiä esitetään, tai muuten tahdot tehdä kerhomme tunnetuksi, niin kätevästi ensi-apuna voit käyttää kerhon esitettä. Se on taskukokoon taitettu ja musta-valkoisilla kuvilla painettu tiivistetty tietoa kerhotoiminnastamme.

Esitteet ovat puheenjohtajan hallussa, joten lähetä esitetilauksesi esim. postikortilla Nummelaan, niin saat tarvitsemasi määrän paluupostista.

Muistathan!

Että kerhomme on jäsenjärjestönä Suomen Retkeilymajajärjestössä. Jos siis olet aikeissa matkustaa ulkomaille, niin kansainvälistä leirintäkorttia hankkiessasi muista esittää kerhomme jäsenkortti, niin saat leirintäkorttisi jäsenhintaan!

Retkeilymaja on myös varteen otettava vaihtoehto yöpyessäsi matkalla. Oheisena on luettelo tällä hetkellä maassamme toimivista retkeilymajoista. Pidä se matkalla mukana ja kokeile.

MP-69

vanhin jäsen 73 vuotta. Nuorin jäsen Janne Ivalosta 3 vuotta.

lyttää sitä. Pirkanmaan matkamotoristit tekivät siitä oman sovellutuksensa.

Eero

Englannin kylmässä keväässä

Suomen metrisiin hankiin kyllästyneenä matkustin kohtaamaan varhaisempaa kevättä Englannissa. Maalis-huhtikuun vaihteessa siellä oli kylmää. Ei puhjenneet vielä puiden silmut ja viikonlopulle sattuneet lumikuurot pitivät motoristitkin sisätiloissa. Hiukan sitä sentään havaitsi ja kuuli viestittävää moottoripyöräilyn alaltakin.

Moottoripyörä työmatkaliikenteessä

Moottoripyörien edut Suur-Lontoon työmatkaliikenteessä ovat tunnetut. Korostetusti se tuli esille lomaviikon toisena päivänä, jolloin Lontoossa oli bussien ja maanalaisen lakko (Hallitusta vastaan, joka suunnittelee supistettavaksi ikivanhoja demokraattisia oikeuksia, joilla kansalaiset voivat vaikuttaa paikallishallintoon). Katselin aamun työhöntuloliikennettä saateisen kylmänä lakkopäivänä. Oli näkymä kolmelle kadulle kuin aitiokatsomosta. Siinä näki, että jos jotkut siinä ruuhkassa pääsivät eteenpäin, niitä olivat taitavasti puikkelehtivat moottoripyöräilijät. Normaaliaamuina heidän mahdollisuutensa olivat vielä paremmat. Edellisen käyntini jälkeen pyöräkanta työmatkaliikenteessä oli lopullisesti vaihtunut japanilaispyöriin ja bемуihin. Brittipyörät ovat romuuntu-

neet tai niitä vaalitaan erikoiskäytössä tai museoituina. Edellisen käyntini aikoihin käyty vahva vakuutusyhtiöiden kampanja työmatkapyöräilijöiden heikkoa ajovaatetusta vastaan oli tuottanut ainakin niin paljon tulosta, että poutasäälläkin näki verraten vähän puolikengässä ajelijoita. Oli vankkaa kovikevartista nahkaista motoristisaa-pasta tai kumisaapasta. Ainakin jalkaterän ja säären vammoja ne lieventävät kolarin sattuessa. Polvet sen sijaan edelleen ovat alttiit, jos sade-pölysuojapuvun alla on vain virkamiehen kravattipuku. Jopa liituraitaherraa kuuriutui, kun seurasi parkkeeraamista solo-motorcycles-only parkkeerauspaikoilla. Sensijaan esim. rakennustyöläiset voivat luonnostaan käyttää raskeampaa vaatetusta työmatka-ajossa. Se näkyi niin vanhemman työläismoto-

ristin kuin nuorukaistenkin ajoasussa. Englannin moottoripyöräilijöitä kuulee vuosittain liikenteessä 1 000 ja vakavasti loukkaantuu 17 000. Melkoinen osa työmatkaliikenteessä, jossa talviaamujen miinuskelit ovat vaarallimmat.

Motoristit ja "heimoontuminen"

Motoristin alkuvuoden numeroon kääntämäni TIME-lehden artikkeli sisälsi aineistoa motoristeista, esittäen kehityksen niin, että motoristitkin ovat "heimoontumassa", väkivalta kukoistaa ja harvat pubit haluavat heitä asiakkaikeeseen. Toimittajat jotka raportin tekivät, olivat täysin motoristin ulkopuolisia. Heillä oli tulkintavaikeuksia ja jotkut rämäkät ton-ten vauhtimotoristit saivat ylikorostusta ja taisivat vähän vetää linssiinkin. Omat havaintoni ja keskustelut useankin motoristin kanssa valottivat asiaan uusia näkökulmia ja ulottuvuuksia. Mitä siihen "heimoontumiseen" ja eri harrastusalojen ihmisten sulkeutumiseen tiiviimmiksi omiksi ryhmikseen tulee, se on tämän hetkinen yhteiskunnallinen yleisilmiö. Se vaihe että hilluttiin irtaimina laumoina, usein toisiaan tuntematta, on ohi. Niin vakiintuneet harrastajat kuin nuorisoryhmät etsivät tuttua, turvallista ja yleensä myös rauhallisempaa harrastuspiiriä ja yhdessäoloa. Laidoilla olevat usein hankalat marginaaliyksilöt tässä prosessissa jäävät sivuun, tai heistä koostuu oma erikoisryhmä. TIMEn toimittajat näkivät tämän kehitysvaiheen pako- ja turvallisuusilmiönä, eivät kypsymis-tasaantumisilmiönä jota siinä paljon on mukana. Tiivistyminen ja vakiintuminen on inhimillistänyt ryhmätoimin-

Ikä jo rauhoittaa Liverpoolinkin motoristeja. Keith (vas.) on luopunut rakkaasta Norton Commandostaan, Walterilta varastettiin pari vuotta sitten pyörä. Nyt naapurukset tyytyvät yhteiseen Kawasakiin, jolla ehtivät hyvin tehdä asioimiset ja hiukan viikonloppuajeluakin.

Ei ole löytynyt yrittäjää jälleenrakentamaan Liverpoolin Toxtethin kapinassa poltettua bensa-asemaa. Jälleenrakennus kuitenkin tuhotuilla kaduilla alkaa olla vauhdissa.

taa supistamalla sen kohtuullisen pieniin yksiköihin. Motoristien parissa tämä oli selvästi havaittavissa. Tosin se merkitsee sitä, että keski-ikäisten "elinkautisten" toveruus on entistä pienemmissä ryhmissä, mutta niihinkin pääsee nuorukainen jos on hyvää ja kypsymiskykyistä ainesta. Lyhyesti sanoen tässä "heimoutumisilmiössä" on luovuttu 1970-luvun löysien joukko-likkeiden ja massatapahtumien linjasta ja eletään pienryhmä- ja yksilökeskeisempää 1980-lukua. Ei liene vieras ajatus, että Suomessakin ollaan siirtymässä tähän vaiheeseen.

Motoristi ja pubit

Jo pitkään on ollut rajoitettu määrä pubeja Suur-Lontoossa, joissa motoristit ryhminä ja merkittävänä asiakasjoukkona ovat voineet kokoontua. Jot-

ta jostain pubista sellainen tulee, se eniten riippuu parkkeerausmahdollisuuksista, joita on vain äärimmäisen harvoilla pubeilla. Toisaalta se riippuu pitäjän asenteista: jos lähikorttelissa on riittävä määrä kanta-asiakkaita täyttämään pubin illasta iltaan, isäntä ja muut asiakkaat eivät erikoisemmin välitä ylimääräisestä porukasta, joka yleensä tulee viikonloppuisin jolloin muutenkin on tungosta. Jos motoristeja on riittävästi, he voivat vuokrata yläkerran juhlahuoneen ja baarin, ja niin he joskus tekevätkin. Mutta jos tiloille on muuta kysyntää, motoristit jäävät huonommalle sijalle. Ei siksi, että heidän väkivaltaisuuttaan ja ulkoasuun pelättäisiin vaan siitä syystä, että he juhliessaan juovat vähemmän kuin muut. Kun he yleensä tulevat kauempaa joko pyörillä ja keräytyneenä pikuryhmänä autolla, he yleensä juovat vain pari mukia sikäläistä kaljaa ja il-

lan tavoite on juttelu kavereiden kanssa. Käytännössä on tultu tilanteeseen, että publi määrää motoristeille suuremman huonevuokran kuin muille, koska baaripuoli näissä tilaisuuksissa tuottaa vähemmän kuin muilla asiakkailta. Tämäkin on nyt selvästi johtanut kerhoiltojen vähenemiseen ja pienryhmätöiminnan vilkastumiseen joko motoristien kotitiloissa, tai sitten niin, että pikku ryhmä menee johonkin publiin perusasiakkaiden joukkoon. Tätä vaihetta on kiihdyttänyt yhä lisääntyvä yksityisautokanta, joka öisin täyttää kaikkien asuma-alueiden kaiken mahdollisen parkkitilan. Ei tahdo löytyä edes pikkurakoa johon tilapäiskävijä voisi työntää moottoripyöränsä. Eikä vakiparkkeeraajat ilmeisesti hyvällä katsele, että pyöriä autojen väliin tungetaan. Ainakin minä sain sen käsityksen, että tungos sekä pubeissa että parkkipaikoilla aiheuttaa torjuntaa motoristeja kohtaan, ei se että he jotenkin olisivat tulleet "pahemmiksi" ja vaarallisemmiksi. Päinvastoin motoristit itse tässä vaiheessa ovat tilansa säilyttämiseksi pikemminkin torjuneet kuin suosineet oman piirinsä todellisia ja mahdollisia häirikköjä. Tätä ahtauden ongelmaa katsellessa toisaalta suomalaisena on vielä tilaa. Eri asia sitten olisi, jos motoristeista kehittyisi pubikoontujia. Voisivatko he tyytyä pariin kolmeen keskikaljaan ja tyyneesti poistua kun pub suljetaan klo 23.

Peter (takana) hommasi sinivalkoisen synttäririkun, koristeeksi motoristisaappaan pienoismallin. Vieraina, vanhoina tuttuina olivat elinkautiset bemarkistit Raymond ja Graham Etelä-Walesista. Kakukukahvien jälkeen käytiin pubissa.

Kerhotoiminnasta

Tuttavapiirini motoristit Englannissa alkavat ikääntyä kuten minäkin. Heillä on yhä vähemmän kosketusta moottoripyöräilyn moniin ilmiöihin. Ajopukujen valmistajalla Walterilla ehkä eniten, koska hänellä on asiakkaita sekä nuorista että vanhemmista, sekä harrastus- että kilpapuolelta. Hänen käsityksensä mukaan varsinaista kerholuonteista matkamotoristitoimintaa on eniten Lontoossa. Sieltä halutaan viikonlopuksi päästä pois ja ko-

Myydään

Nava Vip -nahkapuku, sinimusta, koko 52, hp. 650 mk.

Nahkatakki, uusi, koko 56, hp. 500 mk. Craven Clipper -kate ilman pleksiä, valkoinen, hp. 500 mk.

Krauser -laukkuteline Honda K7:ään kiinnikkeineen, hp. 200 mk. Puh. 973-621 104/Veijo

2-osainen naisten sini-musta nahkapuku, koko 38. Uutta vastaava. Puhelin 90-713 202.

Terveisin
Pirjo Kohonen

koontua jossain – usein merenrannalla tai vuoristossa – toveripiirissä. Kaikenlainen motoristikerhotoiminta koki Li-verpoolissa tuhoisan ”kapinan” seurauksena romahduksen. Nuorta aktiivisia motoristiaainesta suuntautuu siellä nyt speedway”hin, motocrossiin ja RR:ään. Tietysti on myös eri puolilla ikääntyviä brittipyörien ”nostalgia-ryhmiä” ja yksilöitä, ilmeisesti nuorissakin jos heille järjestyisi jostain ”mu-seopyörä”. Vanhan ajopuvuston nostalgialla näki ihan nuorten motoristien yllä tosi kuluneina, vaikka ajokkina oli uusi japsipyörä.

Runsas ja monipuolinen oli Englanninviikon anti. Tosin täytyy tunnustaa että pää kesti sen paremmin kuin vanheneva kroppa. Kun kotituomisiksi sain jalkapallo-ottelussa kylmettyneitä turisteilta lentsutartunnan, tarvi lomasta toipuminen senkin puolesta monta päivää.

Eero Mikkola

Kaivannon postiasemalla otetaan 16.4.1984 käyttöön Vehoniemen Automuseo -tekstillä varustettu kuvaleima, jolla leimataan Automuseon ulkoseinässä olevaan kirjelaatikkoon jätetyt kirjeet ja kortit.

Halukkaat voivat tilata erikoisleiman ensimmäisen käyttöpäivän leimanpainanteen lähetyksiinsä siten, että lähettävät nimellä, osoitteella ja riittävällä postimaksulla varustetut lähetykset merkillä ”Automuseon kuvaleima” 13.4.84 mennessä Kangasalan postikonttoriin.

Vehoniemen Automuseo, kahvio ja näkötorni ovat avoinna 15.4.—31.8.84 päivittäin klo 10—20.00, 1.9.—15.10.84 päivittäin klo 12—18.00 ja muulloin lauantaisin ja sunnuntaisin klo 12—18.00 ja ryhmille sopimuksen mukaan.

Halutaan ostaa

Ostan Honda CG750 mittarit. Vuosim. -73-78. Puh. ilt. 916-41 808/Juha.

Siitaman Eero kiittää

MP 69 hallitusta ja motoristiystäviä. Juhlitte minua kuitenkin, ”pakomat-kastani” huolimatta.

MP-69:n KIRKKOPYHÄ 3.6.-84 KARSTULASSA

Tänä vuonna otamme ajosuunnaksi Keski-Suomen, tarkemmin Karstulan kunnan, matkatessamme kirkkopyhän viettoon.

— Kokoon-tuminen klo 9.30 kirkon lähellä sijaitsevalla P-paikalla.

Sijainti:

— Valtatie 13 kulkee Jyväskylästä kunnan halki Kokkolaan, Sininen tie kulkee Vaasasta Karstulan kautta itään, vaihtoehtotie kulkee Tampereelta Karstulan kautta Kokkolaan ja Vihreä linja kulkee Vaasasta Seinäjoen, Karstulan, Jyväskylän ja Lappeenrannan kautta Imatralle.

Etäisyydet:

Jyväskylään 100 km Vaasaan 190 km Kokkolaan 152 km
Tampereelle 210 km Kuopioon 220 km Seinäjoelle 123 km

— Jumalanpalvelus Karstulan kirkossa.

— Kirkonmenojen jälkeen kukkavihon laskeminen Sankarivainajien muistomerkillä.

— Seurakunnan tarjoamat kirkkokahvit seurakuntatalolla.

— Tutustuminen paikkakuntaan.

Kirkkopyhä järjestetään tälläkin kertaa 2-päiväisenä. Voit saapua jo lauantaina 2.6.-84 kokoon-tuminen klo 11.00 Kirkon lähellä sijaitsevalla P-paikalla, josta halukkailla on mahdollisuus lähteä seuraamaan klo 12.00 alkavaa Karstulan Kanoottirallia (maksullinen).

— Yöpyminen tapahtuu seurakunnan omistamassa Hinkalon leirikeskuk-sessa, jossa varattuna sisämajoitus + sauna, hintaan 7,50 per.h:lö. Varaa mukaan retkipatja + makuupussi.

Ajo-ohjeet Hinkaloon:

— Ajat kohti Karstulan keskustaa, tulet tielle 634 jonka risteyksessä lukee Pylkönmäki 27 km ajat 8 km oikealla viitta Hinkalo, jota ajetaan 1,5 km kunnes olet perillä.

Tavataan Karstulassa runsain joukoin.

Toivoo Pekka Kuoppala + tytöt.

Puh. 90-354428 (miel.ilt.)

alennus alennus alennus alennus alennus

5 p/I TÄLLÄ KUPONGILLA

VOIMASSA 2—3.6.-84

TB/KARSTULA

alennus alennus alennus alennus alennus

Ralleja joka makuun

Kotimaan matkailu tuntuu olevan MP 69:n jäsenten suosiossa. Paitsi oman kerhon tapahtumiin, tehdään retkiä runsaasti myös muiden kerhojen järjestämiin kokoontumisiin.

Varsinkin nuoremmat motoristit ovat kuitenkin valitelleet tiedonsaannin vaikeutta. Minullekin on moni kaveri purkanut sydäntään ja toivonut MP 69:n taholta etukäteisinformaatiota kokoontumisajoista, jotta loma- ja viikonloppureissujen suunnittelu tulisi helpommaksi.

Viime syksynä tulin sitten luvanneeksi, että yritän kartoittaa tilanteen. Tässä ”markkinatutkimuksessa” oli apuna MP-Lehti, joka suoritti tietojen peräänkuuluttamisen.

Jos kesän katsotaan alkavan Vapusta ja päättyvän syyskuun lopussa, niin tuohon väliin mahtuu parikymmentä viikonloppua. Kokoontumisajoja tuona aikana on yli 30. Luettelosta puuttuvat kokonaan erilaiset kerhojen sisäiset tapahtumat ja retket, kuten esim. MP 69:n Etappiajo ja saunaillat. Jos kaikki olisi kirjattu, minulla olisi tarvinnut olla sata merkonomia apunani.

Valinnanvaraa on runsaasti, kun samalle viikonlopulle saattaa osua kolmekin tapahtumaa. Mutta hyvä näin, onpahan sitten kaikilla mahdollisuus ajella sellaiseen tapahtumaan, joka hengeltään on lähimpänä omia mieltymyksiä.

Luettelossa saattaa esiintyä joidenkin tietojen kohdalla puutteita, mutta ne johtuvat järjestäjistä. Yksityiskoh-

distia ei ehkä olla vielä päätetty, tai siten tietoja ei minulle ole toimitettu ajoissa. Luettelo on julkaistu MP-Lehdessä 6/84, jonka jälkeen olen saanut tiedot Brittirallista, Triumph-Ajosta ja Tukkilaisajosta. Sain myös tiedon, ettei Tuus-ajoa järjestetä. Lisäksi minua on pyydetty korjaamaan muutamia yksityiskohtia.

Koska lähes kaikissa kokoontumisissa osallistumismaksuun sisältyy muiden etujen ohessa telttapaikka, saunominen ja tarra, en ole katsonut aiheelliseksi niistä erikseen mainita luettelossa.

K. Lumme

RUOSTEJÄRVIAJO Aika: 25.-27.5.-84. Paikka: Tammelan Ruostejärvi. Järjestävä kerho: Forssan Matkamotoristit. Yhteysenkilö: Pertti Lehtovirta, p. 916-14 800 (työ). Ilmoittautumistapa: Perillä kontrollipaikalla. Osallistumismaksu: 50 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruoka, 2 aamupalaa, ohjelma. Ohjelma: Kilpailuja, disko ym. Muuta huomioitavaa: Kontrollip. Union Paakkonen, Forssa.

TUKKILAISAJAJO Aika: 2.-3.6.-84. Paikka: Heinävesi, Karvio. Järjestävä kerho: Heinäveden Matkamotoristit. Yhteysenkilö: Lasse Tuovinen, 79910 Kerma. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: n. 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruoka, kahvit, ohjelma. Ohjelma: Suunnistusajo ja tukkilaisaiheet. Muuta huomioitavaa: — — —

SAARIJÄRVI-MEETING Aika: 1.-3.6.-84. Paikka: Saarijärven Särkilampi. Järjestävä kerho: Saarijärven MP. Yhteysenkilö: Hannu Berg, p. 944-30 167. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 40 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruoka, 2 kahvia, ohjelma. Ohjelma: Kilpailuja, vesileikkejä, disko ym. Muuta huomioitavaa: — — —

RUSKIS-AJO Aika: 1.-3.6.-84. Paikka: Vantaan Ruskeasanta. Järjestävä kerho: Vantaan MK. Yhteysenkilö: Irmeli Honka, p. 90-244 849. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon tai perillä. Osallistumismaksu: 45 tai 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: ? ? ?. Ohjelma: Kilpailuja, disko. Muuta huomioitavaa: 45 mk SML:n kerhon jäsenet, muut 60 mk.

KOKKO-TREFFEN Aika: 8.-10.6.-84. Paikka: Alavetelin Seljesäsen. Järjestävä kerho: Kokko MC-Club. Yhteysenkilö: Harri Mykrä, p. 968-13 712. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon PST: TA 328 63-0. Osallistumismaksu: 50 tai 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruokailu, kahvi, ohjelma, palvelut. Ohjelma: Lähestymisajo, kilpailuja, kokko ym. Muuta huomioitavaa: 50 mk SML:n kerhon jäsenet, muut 60 mk.

GOLD WING KOKOONTUMINEN Aika: 15.-17.6.-84. Paikka: Pertunmaan Pöylinniemi. Järjestävä kerho: Gold Wing Omistajat. Yhteysenkilö: Aarno Ihatsu, p. 90-146 016. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon yhteysenkilölle. Osallistumismaksu: Leirintämaksu. Maksuun sisältyy: Leirintäpalvelut ym. Ohjelma: Kilpailuja, illanvietto ym. Muuta huomioitavaa: Gold Wing motoristeille.

HÖYTIÄISKOKOONTUMINEN Aika: 16.-17.6.-84. Paikka: Höytiäinen

(Onttola, Joensuu). Järjestävä kerho: Pohjois-Karjalan MK. Yhteysenkilö: Heikki Kangaspunta, p. 973-32 973. Ilmoittautumistapa: ? ? ?. Osallistumismaksu: ? ? ?. Maksuun sisältyy: ? ? ?. Ohjelma: ? ? ?. Muuta huomioitavaa: — — —

BRITTIRALLI Aika: 16.-17.6.-84. Paikka: Evijärvi. Järjestävä kerho: Oulun Brittimotoristit. Yhteysenkilö: Mikko Launonen, p. 981-348 224. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ? ? ?. Maksuun sisältyy: ? ? ?. Ohjelma: Perinteinen. Muuta huomioitavaa: Brittimotoristeille.

KONTIORALLI Aika: 6.-8.7.-84. Paikka: Sotkamo (kontrollipaikka). Järjestävä kerho: Moottoripyöräkerho 69. Yhteysenkilö: Risto M. Karvonen, p. 973-74 985. Ilmoittautumistapa: Ennakkoon. Osallistumismaksu: ? ? ?. Maksuun sisältyy: Ohjelma ym. Ohjelma: Kulttuuripitoinen. Muuta huomioitavaa: MP 69:n jäsenille kutsuvieraineen.

SAARISTOAJAJO Aika: 6.-8.7.-84. Paikka: Rymättylän Vienola. Järjestävä kerho: Turun MP. Yhteysenkilö: Kalevi Kankaansyrjä, p. 921-342 036. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 45 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruoka, 2 välipalaa, P-alue, ohjelma ym. Ohjelmaa: Saaristoajelu, kilpailuja, disko ym. Muuta huomioitavaa: — — —

KAENUU MC TREFFEN Aika: 13.-15.7.-84. Paikka: ? ? ?. Järjestävä kerho: Kainuun MK. Yhteysenkilö: Esko Kurkinen, p. 986-28 816. Ilmoittautumistapa: KaMK ry, PL 17, 87100 Kajaani. Osallistumismaksu: ? ? ?. Maksuun sisältyy: ? ? ?. Ohjelma: ? ? ?. Muuta huomioitavaa: — — —

EMMAUKSEN LENKKI Aika: 20.-22.7.-84. Paikka: Pöyhölän leiri-

keskus, Keuruu. Järjestävä kerho: Kristityt motoristit. Yhteysenkilö: Veikko Rantala, p. 921-579 364. Ilmoittautumistapa: ? ? ?. Osallistumismaksu: 45 mk/hlö/vrk. Maksuun sisältyy: Täysihoito. Ohjelma: Kristillinen motoristitapahtuma. Muuta huomioitavaa: — — —

IMATRA CONCENTRATION Aika: 20.-22.7.-84. Paikka: Imatra. Järjestävä kerho: Imatran MK. Yhteysenkilö: IMK ry, PL 14, 55101 Imatra. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 100 tai 120 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Pääsylippu ajoihin, vuosi- ja Superbike. Muuta huomioitavaa: Maksu on 100 mk keräilykortin täyttäneiltä, muilta 120 mk. Tunnus: "Norppa".

MUURAT-MEETING Aika: 27.-29.7.-84. Paikka: ? ? ?. Järjestävä kerho: Keski-Suomen MK. Yhteysenkilö: K-SMK ry, PL 63, 40101 Jyväskylä. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ? ? ?. Maksuun sisältyy: ? ? ?. Ohjelma: ? ? ?. Muuta huomioitavaa: — — —

TRIUMPH AJO Aika: 27.-29.7.-84. Paikka: Parikkala. Järjestävä kerho: Triumph Owners MC-Club. Yhteysenkilö: Mikko Launonen, p. 981-348 224. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 15 mk/hlö. Maksuun sisältyy: — — —. Ohjelma: — — —. Muuta huomioitavaa: Britti-motoristeille.

PUIJO MEETING Aika: 3.-5.8.-84. Paikka: Kuopio. Järjestävä kerho: Kuopion MK. Yhteysenkilö: Vesa Hakkarainen, p. 971-121 215. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 50 mk/hlö. Maksuun sisältyy: ? ? ?. Ohjelma: MM-Motocross ym. Muuta huomioitavaa: — — —

9. NAISTEN KOKOONTUMISAJO Espoon Bodomissa 3.-5.8.-84. Ohjelmassa: saunomista ym. ym. Sisämaajoitustiloja rajoitetusti, varaa mukaan teltta, makuupussi ja alusta. Keittomahdollisuus on (omat eväät ja astiat). 2,5 km ruokabaariin ja huoltoasemalle. Tarjoamme tulokahvit ja jotain pientä muuta. Osallistumismaksu 20.-/hlö, ei ennakko-ilmoittautumista, mutta olisi kiva jos soittaisit. Opasteet Kehä III:lta. Lisätietoja saat Virva-Liisa Nyquistilta osoite Kilpolantie 20. 00940 Helsinki. Puh. 90-304883 arkisin klo 16 jälkeen. Tulkaapa viettämään kanssamme mukavaa viikonloppua. Terveisin: Virva, Helena, Arja ja Jaana MP 69 ry:stä.

KIRJAVANKIERROS Aika: 10.-12.8.-84. Paikka: ? ? ?. Järjestävä kerho: Kärsämäen MPK. Yhteysenkilö: Raimo Kangaskokko, p. 983-52 965. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 50 tai 60 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruokailu, aamupala, ohjelma. Ohjelma: ST-ajo, taitoajo, trial, disko. Muuta huomioitavaa: 50 mk SML:n kerhon jäsenet, muut 60 mk.

ILVES-MEETING Aika: 10.-12.8.-84. Paikka: Tammelan Pikku-Liesjärvi. Järjestävä kerho: Jokioisten MP. Yhteysenkilö: Keijo Lumme, p. 916-14 211 (työ). Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 25 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ohjelma, palvelut, vartioitu P-alue. Ohjelma: Koeajoja, kilpailuja, lauluilta ym. Muuta huomioitavaa: — — —

KOTASRALI Aika: 17.-19.8.-84. Paikka: Kotasen leirialue, Jyväskylä. Järjestävä kerho: Jyväskylän Moottoririklubi. Yhteysenkilö: Satu Rantari, p. 941-264 056. Ilmoittautumista-

pa: Perillä. Osallistumismaksu: 40 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruokailu, 2 kahvia, ohjelma ym. Ohjelma: Kilpailuja, disko, Pello, videoita ym. Muuta huomioitavaa: 10 v. juhla-kokoontuminen, yllätyksiä.

HEIKKI MIKKOLA MEETING Aika: 17.-19.8.-84. Paikka: Hyvinkää. Järjestävä kerho: Hyvinkään MK. Yhteysenkilö: Mauri Penttilä, P. 914-87 100. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 90 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Lippu ajoihin, ruokailu ym. Ohjelma: MM-Motocross 250 ym. Muuta huomioitavaa: — — —

TURKIAN LINTUKOTO Aika: 24.-26.8.-84. Paikka: Pyhäntö Turkia, tieltä nro 61. Järjestävä kerho: Karhulan MK. Yhteysenkilö: Antti Korjus, p. 952-24 550. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ? ? ?. Maksuun sisältyy: Ruokailu, kahvit, ohjelma ym. Ohjelma: Soutukilpailu, yllätysiltaohjelma ym. Muuta huomioitavaa: Sisämajapaikat myydään saapumisjärj.

LATOAJA Aika: 31.8.-2.9.-84. Paikka: Sapsalamin leirintäalue, Alavus. Järjestävä kerho: Seinäjoen MMP. Yhteysenkilö: Heikki Tervala, p. 964-21 218. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: 40 mk/hlö. Maksuun sisältyy: Ruoka, kahvi, ohjelma. Ohjelma: Kilpailuja, disko. Muuta huomioitavaa: — — —

HAILUOTOAJA Aika: 7.-9.9.-84. Paikka: Rantasumpun leirialue, Hailuoto. Järjestävä kerho: Oulun MK. Yhteysenkilö: Jussi Roine, p. 981-

Hyvät kerholaiset

Jotkut Teistä saivat turhan jäsenmaksumuistutuksen, syynä ne pankkien hitaat kiireet.

Hyvää Kesää Kaikille!

Kasööri

KONTIO -84

Rallipaikalla myydään kerhopaitoja, kontio-lippiksiä sekä Kontio-t-paitoja.

Samassa pisteessä hoidetaan myös jäsen- ja kerhoasiat.

Kasööri

223 341. Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: ? ? ?. Maksuun sisältyy: ? ? ?. Ohjelma: Kiertoajelu kalastusaluksella ym. Muuta huomioitavaa: — — —

PYSTYMETTÄ Aika: 27.-28.10.-84. Paikka: Lounais-Hämeessä. Järjestävä kerho: Moottoripyöräkerho 69. Yhteysenkilö: Keijo Lumme, p. 916-14 211 (työ). Ilmoittautumistapa: Perillä. Osallistumismaksu: — — —. Maksuun sisältyy: — — —. Ohjelma: Räntäsateessa saapastelu. Muuta huomioitavaa: MP 69:n jäsenille vieräineen. Tie perille todella huono. Ei tastaista telttaamasta.

TAVATAAN RETKEILY-MAJALLA

Pöytäkirja

MP 69 r.y.:n hallituksen kokouksesta 1.4.1984 Lahdessa.

Läsnä: puheenjohtaja Jaakko Laurila, Pekka Voutilainen, Pertti Saarenheimo, Guy Wikström, Markku Ahonen ja sihteerinä Aki Oura.

1. Puheenjohtaja avasi kokouksen. Puheenjohtajaksi valittiin Jaakko Laurila ja sihteeriksi Aki Oura.

2. Keskusteltiin MP-näyttely 85:stä. Seuraava järjestäjien kokous on syyskuussa ja silloin ilmoitaudutaan, Jaakko pitää huolta yhteyksistä. Keskusteltiin osaston ideointiperiaatteista ja päätettiin tutkia budjetointia. Teemana olisi talvimoottoripyöräily.

3. Merkittiin tiedoksi, että Liikenneturva ei tänä vuonna järjestä EAK-kouluttajakursseja.

4. NMR:n kokous on 28.4.-84 Ruotsissa ilmeisesti Göteborgissa ja Guy osallistuu. Hänelle toimitetaan tilastotietoja vuodelta -83 ja suunnitelmat vuodelle -84 EAK-koulutuksesta. Matkarahaksi päätettiin mk 700,-.

5. Päätettiin ostaa 20-30 kappaletta SMC:n kalenteria kerhon käyttöön.

6. Jaakko ja Aki kertoivat tapaamisesta Tapiola-yhtiön markkinointipäällikkö Markku Wennervirran ja Seppo Joutsenjärven kanssa. Yhtiöllä on liikenneturvallisuusasioista nimetty vastaavaksi Pentti Peltokangas. Häntä ja

Joutsenjärveä voi kutsua esitelmöimään ja informoimaan kaikista vakuutusasioista ja ideoimaan mahdollisista yhteistyömuodoista. Päätettiin yrittää järjestää tapaaminen vielä tänä keväänä Joutsenjärven kanssa.

7. MP 69:n edustajaksi Suomen Retkeilymajajärjestön edustajistoon kaudeksi -84-85 valittiin Jaakko Laurila ja varalle Aki Oura.

8. Tulevan kauden EAK-tilaisuuksista poistetaan jäsenistölle tietoa erillispostituksena, jossa on myös yleistä informaatiota kerhon toiminnasta. Postitusta tukee Frank Nyman Ky. 1.250,- markalla, josta liikkeelle sydämelliset kiitokset.

9. Puheenjohtaja neuvottelee uuden Kontiorallin tunnusvaatteen hankkimisesta. Kustannukset olisivat n. mk 1.000,-.

10. Päätettiin vanhan tavan mukaan julkaisusta värillinen Motoristi kauden lopuksi.

11. Päätettiin, että kerho kustantaa Etappiajon saunan mk 250,- ja pirtin käytön mk 200,-.

12. Matkakuluja korvattiin seuraavasti: Jaakko Laurila mk 50,-, Pertti Saarenheimo mk 65,-, Guy Wikström mk 65,- ja Pekka Voutilainen mk 40,-.

13. Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Jaakko Laurila
puheenjohtaja

Aki Oura
sihteerinä

Kontio 83 - kyselyn tuloksia

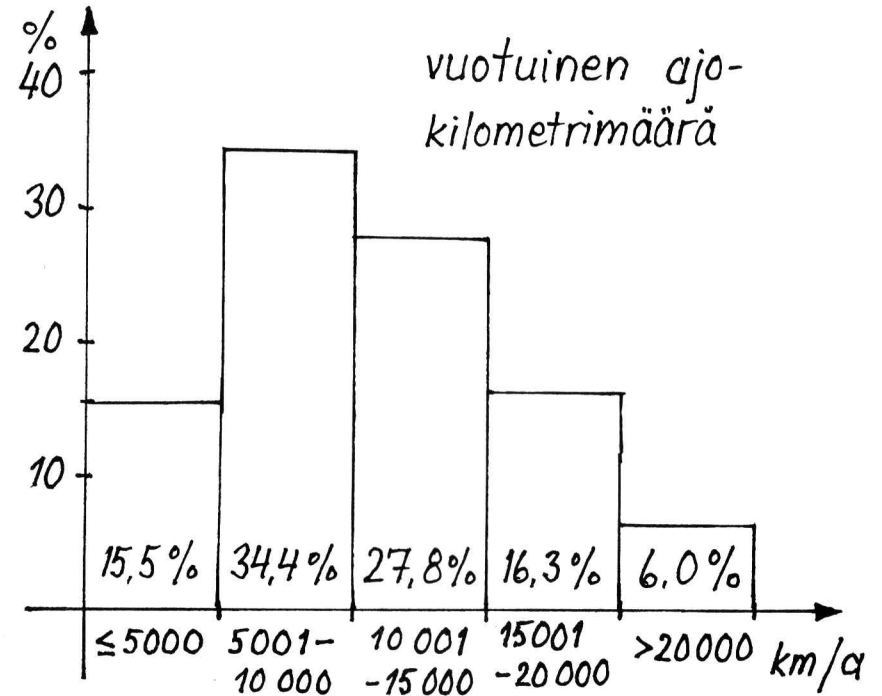
Kontiorallissa kävijä on keskimäärin 27-vuotias mies, jolla on alla Honda CB 750, vuosimalli -78. Kuuden vuotuisen ajokauden aikana ajokilometrejä kertyy hiukan yli 10 000. Hänen kotipaikkansa on etelä-Suomessa. Ennakoivan Ajon Kurssia hän ei ole käynyt.

Ukkoutumista?

Alle 30-vuotiaita pidetään nuorina. Näin ollen keskimääräinen kontiokävi- jä on nuorisoa. Kolmekymppisiä tai

nuorempia rallin osanottajista oli noin 80 %. Täten ukkoutumisväitteelle ei ole perustetta.

Mutta: yli 30-vuotiaita oli läsnä yli 2,5 kertaa niin paljon kuin alle 20-vuo-

tiaita. Kukin tehköön tästä omat johtopäätöksensä. Valtaosa oli odotetusti 20...30-vuotiaita.

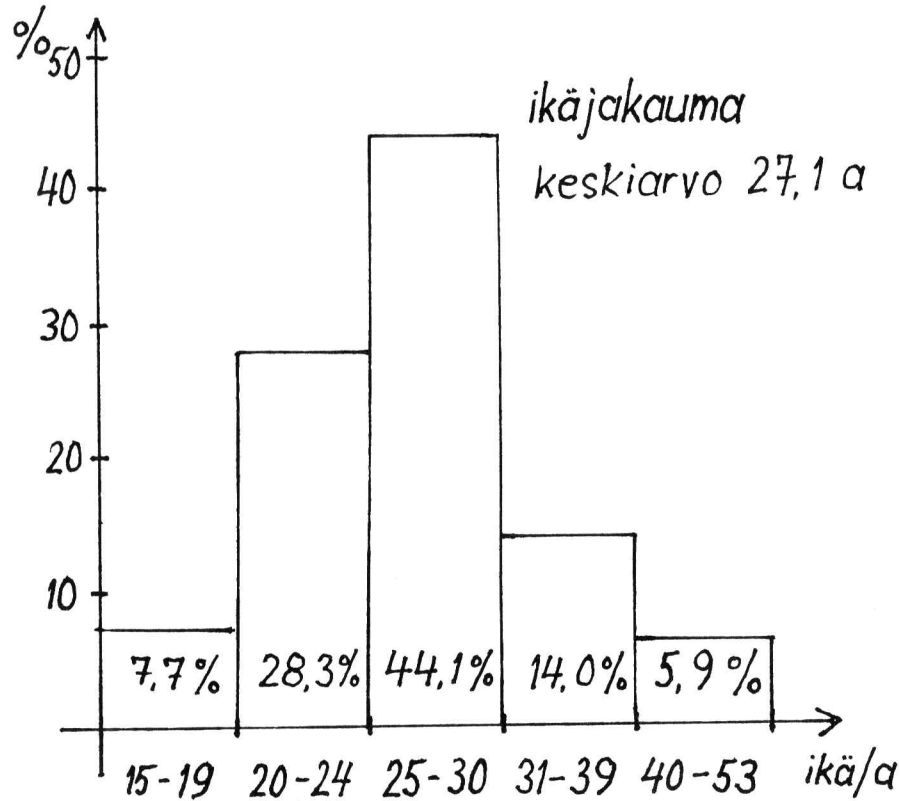
BMW-ralli

Vaikka Honda olikin Kontion kunkku, niin hämmästyttävän suuri oli berliiniläiskoneiden osuus: 14,6 %. Tässä yhteydessä täytyy muistaa, että maamme moottoripyöräkannasta Bemujen osuus tuskin ylittää yhtä 01- prosenttia. — Tai sitten bemarkistit ovat normaalia innokkaampia kyselylomakkei-

den täyttäjiä. Lomakkeita palautettiin 272 kappaletta.

Pyörien keskimääräinen iskutilavuus oli 709 cm³, vuosimalli -78 eli kalusto on isoa ja suhteellisen uutta. Keskiarvoa pudottavat muutamat veteraanipyörät.

Ylivoimaisesti suosituin pyörämalli oli Honda CB 750: osuus yli 17 %. Kakkoseksi nousivat Suzukin 1000/1100-kuutioiset nelikot reilulla 8 prosentilla. Honda CX 500 oli kolmanneksi suosituin: osuus vajaat 7 %. Suosi-

tuimmat Bemut olivat yllättäen pienirunkoiset R65 ja R45.

Kaksitahtiset eivät ole matkamiesten suosiossa — ainakaan Kontiossa. Vain 7,7 % oli saapunut vajaatahtikoneella.

Ajomäärät,

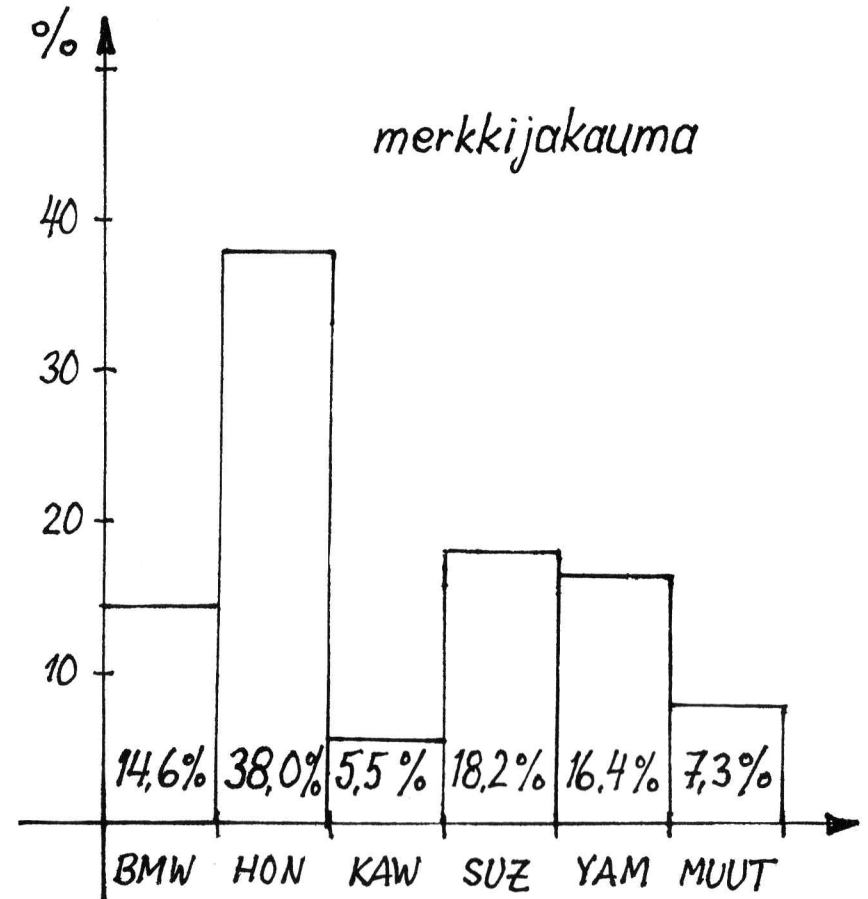
-kokemus, -koulutus

Moottoripyörä on todellakin puhdas harrastusväline: puolet Kontionkävi-

jöistä ilmoittaa ajavansa korkeintaan 10 000 km vuodessa. Vain kuusi sadasta reissaa yli 20 000 km/a. Melkein 80 % moottoriratsastaa vuosittain alle 15 000 km.

Ajokokemusta oli keskimäärin 9,7 vuotta. Yleisimmät ajovuosi määrät vaihtelivat 6...10 vuoden välillä. Vain muutamilla oli takanaan enempää kuin 13 vuotta moottoripyöräilyä. Vain 10 % vahvuudesta ilmoitti ajavansa ensimmäistä tai toista ajokautaan.

Reilu kolmannes eli 35 % ilmoitti

SOUVENIER DE VARSOVIE. . .

Viime kesänä Varsovassa, juttutuokio eräessä Staro Mieston kaupungin osan kuppilassa erään elintarvikemyymälän vanhan esimiehen kanssa. Juttelimme niitä näitä ja koetinpa siinä kysäistä miten sujuu liikkeen pito ja kaupankäynti näin sosialismin puitteisissa.

. . . No katsokaahan ennen sotia minulla oli tässä samassa talossa elintarvikeliike. Siinä oli ulkopuolella vaatimaton kyltti jossa oli vaan nimi, siis

”Moses Wilamowitz” ja sisäpuolella oli lihaa, kinkkua, palvilihaa, munia, voita joskus tuoretta kalaakin. Ja kauppaakin kävi kohtalaisesti, en voi valittaa.

. . . No sitten tulivat sotavuodet ja kaikki niiden kauheudet, tiedättehän, eihän minun tarvitse niistä kertoa?

. . . No nyt on taas nämäkin kulmat jälleenrakennettu, katu on kuin silloin ennen, kauppaliikekin on aivan samassa paikassa, ei se nyt enää minun ole, ulkopuolella on kyltti LIHAA KINKKUA MUNIA VOITA ja sisäpuolella on vaan Moses Wilamowitz. Niin että eipä tässä yhtäkkiä katsoen suuria muutoksia ole. . .

Niinpä niin. . .

Varsovan kävijä
muttei itäpyöräilijä

LASTEN SUUSTA

Eräällä junamatkalla kotimaassa kuultu lausahdus erään 3—4 vuotiaan viattoman lapsosen suusta:

Tyttönen matkusti äitinsä kanssa II luokan vaunussa ja vastapäisellä penkillä istuskeli kolme punkkaria tai hippia oikein viimeisen päälle punkkarimaisissa kuteissa ja kampauksissa. Tyttö katseli aikansa näitä olioita ja kysyi sitten kovalla äänellä äidiltään: Äiti — miksei noilla peikoilla ole lainkaan häntiä?

Ajatelma:

”Jonkin firman reippaassa ulkoläheisissä on monasti enempi yrittäjämieltä kuin liian isoihin saappaisiin päässeessä tai joutuneessa tirehtöörissä”.

Kauppalehti

TH

käyneensä EAK:n. Hiukan useammat kertoivat aikovansa mennä kurssille. Epäilen, että näinkin korkea prosenttiluku kertoo siitä, että EAK:n käyneet tai siihen myötämielisesti suhtautuvat vastaavat keskimääräistä innokkaammin tämän kaltaisiin kyselyihin. Lisäksi muutamat, jotka olivat jo olleet EAK:lla, ilmoittivat käyvänsä sen uudelleen.

Vale, emävale, tilasto

Tilastoilla voidaan osoittaa melkein mitä vain. Tämänkertainen otos (272) edustaa vajaata neljännestä kaikista Kontiorallissa olleista eli tuloksia voidaan pitää tilastollisesti pätevinä. Tai ainakin ne ovat suuntaa-antavia.

Koko Suomen maantiemoottoripyöräilyä käsittäväksi tuloksia ei missään tapauksessa voida yleistää. Mutta voidaan otaksua, että tulokset pätevät aika osuvasti MP-69:n jäsenistöön. Heitähän suurin osa kontiokävijöistä on.

Moto- postia

Terveisiä Itävallasta!

Kyllähän se m-pyöräily Suomessa-kin omat riskinsä sisältää, mutta vallan hurjia kuuluu Itävallasta. Lukekaapa oheinen Iltiksen juttu ja katsokaa kenet ohihite ajatte! Miten vaan voisi erottaa takaapäin nämä mahdolliset puukko-Maggiet?
OHITTAMISEN
RISKIT

Bregenz, Itävalta (Reuter) Kaikki-

han tietävät, että autolla hurjasteleminen on aina vaarallista, mutta vaaroja voi näköjään olla monenlaisia.

Itävaltalainen tarjoilija hermostui täysin, kun 18-vuotias poika pyyhkäisi hänen ohitseen moottoritiellä. Tarjoilija lähti perään, kaivoi stiletin esiin ja puukotti ohittajaa, joka kuoli vammoihinsa myöhemmin sairaalassa.

25-vuotias puukottaja tuomittiin eilen 14 vuodeksi vankeuteen.

Ajan henki

Kyllä nyt on nuo maailmankirjat perusteellisesti sekaisin, oikein pistää välillä vihaksi kun uutisia seuraa. Tuntuu siltä, että kaikki suhteellisuus olisi kadonnut.

Sahat ja sikalat palaavat maantasal-

Kirjelähetys

Posti-
maksu
1,40

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

Markku Ahonen
Tulikallionkatu 4 B 53
15170 LAHTI 17

le, mutta ei hätää sillä vakuutus korvaa vahingot.

Poliitikot ja virkamiehet lahjoittelee toisilleen taloja, pankkitilejä ja ulkomaanmatkoja.

Läänin lähes suurimman metsätilan omistajalla on vähemmän veroäyriä kuin työttömällä mökkiläisellä.

Poliisit ja nimismiehet kärehtelee pontikanmyynnistä ja ylikorkomiljoonista. Rangaistuksena "vakava varoitus" . . .

Entäpä jos meikäläinen innostuu satasen alueella räpäyttämään tauluun 120. Varmana on pusikossa valvova silmä, ja matkanteko keskeytyy. Lähipäivinä sitten viet usean päivän ansiot postiin.

Joskus tulee lauantai-iltana raitilla kuljeskellessa kajautettua pieni laulunpätkä viikonlopun kunniaksi. Kuinka käy: pääset yöksi kovalle petille. Nokian leima otsassa ja eväätkin meni valtiolle.

Maksat vuosikaudet hammasta purren mutta ilman rähinöitä henki-, tapaturma-, koti-, liikenne-, kasko-, varkaus-, palo- ja hirvivakuutuksesi. Mutta sitten menet ja ajat kolarin. Vakuutusyhtiöstä tulee liituroitapukuinen kynämies, katselee pyörääsi, rapistelee papereitaan ja sanoo, ettei sen ja sen pykälän mukaan tätä voida korvata. Mutta bonukset teiltä nyt kyllä valitettavasti menevät.

Siinä on henkirikos hyvin lähellä.
toivoo Kauko

ILMOITUS OSOITTEENMUUTOKSESTA

Jäsennumero: _____

Nimi: _____

Uudet osoitetiedot

Jakeluosoite: _____

Postinumero: _____

Postitoimipaikka: _____

Muita tietoja ja ilmoituksia kerholle:

PERHERALLI

NASTOLASSA 28.–29.7.

Kolmas Perheralli pidetään 28 ja 29.7. 1984. Paikka on vaihtunut vaikka onkin edelleen Nastolassa. Perille Luhtaanmaan kurssikeskukseen löytää alla olevan kartan ja Nastolan kirkonkylän kohdalta alkavan viitoituksen avulla. Periaatehan on, että vähintään yhden perheenjäsenen on saavuttava paikalle moottoripyörällä. Ohjelmaa on luvassa lapsille ja aikuisille. Ruokailu enimmäkseen omin eväin.

Osallistumismaksu perhettä kohti on 30 mk. Maksu pitää suorittaa tilille LSOP 561007-474324 MP/Mikko Sani 13.7.1984 mennessä.

Kohtaan tiedoituksia perheen koko ja lasten ikä. Lisätietoja saa numerosta 918-803239/Sani tai 918-589251/Tonttila.

Tervetuloa viihtymään ja tapamaan muita moottoristiperheitä.

